இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்யwww.iaraindia.com
இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்யwww.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டுஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி *IX*, பதிப்பு *22*, ஜனவரி - டிசம்பர்*2024*
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

இலக்கியங்கள் பகரும் இனிய அறநெறி

முனைவர்.அ.பாரதிராணி,
உதவிப் பேராசிரியர்,
தமிழ் உயராய்வு மையம்,
அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி,
காரைக்குடி -3.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழினத்தின் பண்பாட்டையும், பாரம்பரியத்தையும் போற்றி வளர்க்கும் ஆதாரம் தமிழ் இலக்கியங்களே. சங்ககால நூல்கள் உணர்த்தும் அறவியல் போன்றே அறம் உணர்த்த யாக்கப்பட்ட சங்கமருவிய கால இலக்கியங்களும், காப்பியங்களும் அறநெறிச் சிந்தனைகளை தெற்றெனப் புலப்படுத்தியுள்ளன என்பதை நிறுவுவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்

அறம், இறை, அறவோர், அழுக்காறு, வெகுளி, குளம், கூவல், வழிப்புரை, தளிசாலை, அமிழ்தம்.

முன்னுரை

மனித வாழ்விற்கு அடிப்படைப் பொருளாக உணவு, உடை, உறைவிடம் என்பவை முதன்மைப் படுத்தப்படுகின்றன. ஆயினும் வாழ்வியலின் உறுதிப் பொருள்களாக அறம், பொருள், இன்பம், வீடுபேறு என்னும் நான்கினைச் சுட்டுகிறது இலக்கியங்கள். மக்கள் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பண்பாட்டுக் கூறுகள் அறவழியில் அமைய வேண்டும் என்பதையே சான்றோர்கள் முதன்மைப்படுத்தினர். சமூகத்தில் தனக்கான தனித்த இடத்தை ஒருவர் பெறவேண்டுமெனில் அவருக்கான அடையாளமாக ஒருவரின் தனித்த பண்பு மேலோங்கி நிற்றல் வேண்டும். ஆகவே தான் மானிடச் சிந்தனையில் அறநெறியுடன் வாழ்வதைத் தனது அடையாளமாகக் கொண்டனர். அத்தகு அறநெறிகளை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் பொருண்மையாகின்றது.

அறம் என்பதன் பொருள்

பண்டைத் தமிழர்கள் அறத்தினைப் போற்றி வளர்த்தனர். அறம் செய்ய விரும்பித் துணிந்தனர். அறப்பண்பே வாழ்வில் உயர்நிலை தரும் என்ற நம்பிக்கை வித்தை விதைத்தனர். சார்ந்துண்ணியாக வாழும் இவ்வுலக வாழ்வில் பிற உயிர்களுக்கு அல்லவை செய்யாதிருத்தலே அறம் என்ற பண்பின் கீழ் பணிக்கப்பட்டது.

"அகராதிகள் நீதி, நெறி, ஒழுக்கம் ஆகிய பண்புகளைக் கொண்டதே அறம்"[1] என்கின்றன. "அறு ‿ அம்" எனப் பிரித்து நல்லவை அல்லாதவற்றை நீக்குவது அல்லது அறுப்பது அறம் என்றும் சிந்திக்க இச்சொல் இடம் தருகின்றது. நம்மிடம் உள்ள வேண்டாத ஒன்றை அறுத்தல் என்பது காலம்தொட்டே உள்ள

மரபாம். நல்லவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு அல்லவற்றை நீக்குவதே நமது பண்பு. ஆகவே நன்மை இல்லாதவற்றை அறுப்பதே அறமாகப் போற்றப்படுகின்றது.

இரட்டைக் காப்பியங்களில் அறச்சிந்தனை

ஐம்பெருங் காப்பியங்கள், ஐஞ்சிறுங் காப்பியங்கள் என்ற பாகுபாட்டின் கீழ் பிரிக்கப்பட்ட வரலாற்று நிகழ்வுகள் கற்பனை மேலுற யாக்கப்பட்டதே காப்பியங்கள். இக்காப்பியங்களும் அறவழியில் வாழ வேண்டும் என்பதையே தலையாய கடமையாகப் போற்றிப் பாடியுள்ளன.

“அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும்” செய்ய இயலாமைக்கு வருந்தும் கண்ணகியின் மனநிலை அறம் செய்யும் மாண்பினை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

“முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்”[2] (கு.எ.388)

என்ற கொள்கையின் கீழ் கொற்றம் காணும் கோன் தன் செங்கோல் வழுவ நீதிநெறியைப் பிழையுடன் கண்டதால் கண்ணகி வெகுண்டெழுந்தாள்.

மக்களைக் காக்கும் மன்னன் தவறிழைத்ததால் அவனது அறமே கூற்றுவனாக மாறியதை சிலம்பு “அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்” என்று பகிர்கின்றது.

இரட்டைக் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலையும், உண்டி, உறையுள், உடை வழங்குவதே அறம் என்பதை,

“அறமெனப் படுவது யாதெனக் கேட்பின்
மறவாது இதுகேள் மன்னுயிர்க்கெல்லாம்
உண்டியும் உடையும் உறையுளும் அல்லது
கண்டது இல்”[3] (மணி 25 : 228-231)

என்று விளம்புவதுடன்,

“மண்டினி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே”[4] (மணி 11 : 112-113)

என்றும் அறத்தின் பயனில் உணவிற்கு முக்கியத்துவம் இட்டுச் செல்கின்றது. நல்லவை செய்யும் யாவும் அறமே என்பதையே இரட்டைக் காப்பியங்கள் நிரல்படுத்துகின்றன.

திருக்குறளில் அறச்சிந்தனை

அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று பிரிவுகளின் கீழ் படைக்கப்பட்ட தெய்வப் புலவரின் சிந்தனை திருக்குறளாய் ஈரடியில் இவ்வுலகினையே தன்வயமாக்கியுள்ளது. திருக்குறளில் அறன் வலியுறுத்தும் பல்வேறு கருத்துக் கோவைகள் நிறைந்துள்ளன. அறப் பண்பினை எடுத்துரைக்கும் திருக்குறள்,

“சிறப்பீனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு”[5] (கு.எ.31)

என்றும்,

“அறத்தினூஉங் காக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு”[6] (கு.எ.32)

என்றும் விளம்புவதுடன் அறன் வழிப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை என்றும் புகழ்ந்துரைக்கிறார்.

ஒரு மனிதன் அறப்பண்புடன் வாழவேண்டும் என்று நினைத்தால் அவன் அறத்திற்கு மாறான சில பண்புகளை நீக்க வேண்டும் என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

“அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்”[7] (கு.எ.35)

 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

பொறாமை, பேராசை, கோபம், கடுஞ்சொல் இவை நான்கும் அறத்திற்குப் புறம்பானது என்றும் அதனை நீக்கலே நல் அறத்தின் வித்து என்றும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

இலக்கியங்களில் அறம்

மனிதன் தனக்கென சில வரையறைகளை வரைந்து கொண்டு அதன்படி வாழ்வதையே இலக்காகக் கொண்டுள்ளனர். அவ்வகையில் நீருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும், நிழலுக்கு சிறப்பு கொடுத்தும், உணவிடல், சாலை அமைத்தல் போன்றவற்றிற்கு முதன்மை இடம் தந்து வாழ்ந்த சூழலை இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன இக்கூற்றினை

"நீரறம் ஒன்று நிழல்நன்று தன்னில்லுள்
புாறம் நன்றுபாத்து உண்பானேல் - பேரறம்
நன்று தனிசாலை நாட்டல் பெரும் போக
மொன்றுமாஞ் சால வுடன்"[8] (சிறுபஞ் -63)

என்ற சிறுபஞ்ச மூலப்பாடல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அப்பூதி அடிகளார் தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்து அறப்பணி புரிந்ததை பெரியபுராணம் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. அதே போன்று ஏலாதிப் பாடல் ஒன்று

"உண்ணீர் வளம் குளம் கூவல் வழிப்புரை
தண்ணீரே அம்பலம் தான்படுத்தான் - பண்ணீர்
பாடலோடு ஆடல் பயின்று உயர்செல்வனாய்க்
கடலோடு ஊடலுளான் கூர்ந்து"[9] (ஏலாதி – 51)

என்கிறது. வழிப்போக்கர்கள் பருகிட வற்றாத குளமும் கிணறும் வெட்டி வைத்ததுடன், தங்கிச் செல்வதற்கு சாவடிகள் கட்டியும் வைத்திருந்தனர். தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்தல், பொதுமண்டபம் கட்டிவைத்தல் என்ற பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தவர்கள் மக்களால் போற்றப்பட்டு இன்புற்று வாழ்ந்தனர் என்பதைத் தெறிவுபடுத்துகின்றது ஏலாதிப்பாடல்.

ஒரு மனிதன் துன்பமின்றி இன்பமுடன் வாழ வேண்டும் என்றால் பிறருக்குப் பயன்படும் விதத்தில் ஈகைப்பண்புடன் நல்லது செய்து வாழ்தல் வேண்டும் என்ற வாழ்வியல் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

எது சிறந்த அறம்

அறவழியில் வாழவேண்டும் என்று எடுத்துரைத்தால் மட்டும் போதாது. எது சிறந்த அறம் என்பதையும் வலியுறுத்த வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டினை இலக்கியங்கள் பகர்கின்றன. வறியோர்க்கு ஈவதும் வறுமையிலும் குடிப்பிறப்பு குன்றாத ஒழுக்கமும், நட்பினை பெருக்குதலுமே சிறந்த அறமாகப் போற்றி வாழ்ந்த சூழலைத் திரிகடுகம்,

"அலர்ந்தார்க்கொன் றீந்த புகழுந் துளங்கினுள்
தன்குடிமை குன்றாத் தகைமையும் - அன்போடு
நாள்நாளு நட்டார்ப் பெருகலும் இம்மூன்றுங்
கேள்வியு ளெல்லாற் தலை"[10] (திரி-41)

என்று விளக்குகின்றது.

பிறன்மனை நயத்தல் தீது

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற தமிழ் மரபினைப் போற்றி வாழ்தல் இல்லற அறமாக நிலைநிறுத்தப்பட்டது. சொல்லாலும், செயலாலும், சிந்தனையாலும் பிறர் மனைவியைத் தீண்டாது இருத்தலே நல்லறமாக இல்லறத்தில் போற்றப்பட்டது. அவ்வாறு தீண்டின் பகை வந்து சேருமென இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கிறது. அவ்வகையில்

"................பிறன்தாரம்

நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவம் என்று
அச்சத்தோ பிற்றாற் பொருள்” [11] **(நாலடியார் 82)**

என்று எடுத்துக்காட்டுகிறது நாலடி. பிறன்மனை நோக்கா பேராண்மை உயர்வான அறமாக மண்ணில் போற்றப்பட்டது.இந்நிலையினைப் பின்பற்றியே உலகோர் வாழ்ந்தனர் என்பதை

“பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனொன்றோ ஆன்ற வொழுக்கு” (கு.எ.148)

என்று திருக்குறளும் விளம்புகிறது. தமிழனின் தலைசிறந்த பண்பாடாக பிறனம்மனை நோக்காத பண்பு கடைபிடிக்கப்பட்டது.

ஈதல் அறம்

இரந்து நிற்போருக்கு ஈவதும், விருந்தோம்பி காத்தலும் தமிழரின் பண்பாட்டின் அடையானம் எனலாம். உண்ணும் போது பிறருக்குக் கொடுத்து உண்ணும் பகிர்தல் அறம் காலம் காலமாகப் பின்பற்றப்படுகிறது.

“வன்புலக் கேளிர்க்கு வருவிருந்து அயரும்
மென்புல வைப்பின் நன்னாட்டு பொருந”[12] **(புறம் 34)**

என்கிறது புறநானூறு.

“உண்டாலம்ம இவ்வுலகம் இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவதாயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலு மிலரே..”[13] **(புறம் 182)**

இந்திரர் அமிழ்தம் கிடைத்தாலும் தான் மட்டும் உண்ணாது பிறருக்கு கொடுத்து உண்ணும் மரபு தமிழனுடையது என்பதைப் புறநானூறு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை என்று திருக்குறளும் ஈகையின் திறம் பற்றிப் பேசுகின்றது. பொருளின் பயன் ஈதல் என்பதாகும். பொருள் இன்மையால் ஏற்படும் இழிவும், பொருள் உள்ளதால் ஏற்படும் உயர்வும் எடுத்துரைக்கப்படுவதுடன் கொடை,ஈகை என்னும் உயரிய பண்பும் பின்பற்றிட வழியமைத்தது இலக்கியங்கள்.

“இல் என இரந்தோர்க்கு ஒன்று ஈயாமை இழிவு என பொருள்
கல் இறந்து செயல் சூழ்ந்த பொருள் பொருள்ஆகுமோ”[14]
(கலி.பா.எ.2)

என்கிறது கலித்தொகை. அறமும் இன்பமும் பொருளினாலே கிடைக்கும் என்பதை பெருங்காப்பியங்கள்,

“அரிதாய அறன் எய்தி அருளியோர்க்கு அளித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவு அமர் காதலின் புணர்ச்சியும் தரும் என
பிரிவு எண்ணில் பொருள் வயிற் சென்ற”[15] **(கலி.11)**

என்ற அடிகளின் வழி நிறுவுகின்றார்.

ஊன் உண்ணா அறம்

உலகில் பிறந்த உயிர்கள் யாவும் பெருமை வாய்ந்தது. மதிப்பு மிக்கது. உயிர்களை வருத்துவதும், கொல்லுவதும் பாவச்செயலாகும். அதனால் தான் வள்ளுவர் அறங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறப்புடையது கொல்லாமை என்று வலியுறுத்துகின்றார். பிரிதோர் உயிரின் ஊனைத் தின்று தன் ஊனைப் பெருக்க எண்ணுவது இழிசெயலாம். “ஊனைத் தின்று ஊனைப் பெருக்காமை முன்னினிதே” என்கிறது இன்னா நாற்பது.

“கொலை புரியான் கொல்லான் புலால்மயங்கான் கூர்ந்த
விண்ணவர்க்கு மேலாய் விடும்”[16] **(ஏலாதி - 1)**

என்ற பாக்கள் ஊன் உண்ணாதிருத்தலையும், கொல்லாமையால் ஏற்படும் உயர்வினையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

தொகுப்புரை

1. தமிழினத்தின் பண்பாட்டையும், தமிழர்களின் அடையாளத்தையும் முன்னிறுத்துவது அறக்கோட்பாடு.
2. மனிதர்களின் அடிப்படைத் தேவை போன்று வாழ்வியல் அடிப்படை ஆதாரமாக அறநெறி கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.
3. நல்லவை நாடி அல்லவை தீர்த்தலே அறம் எனக் கொள்ளப்படுகிறது. அறவோர்க்கும், இரப்போர்க்கும் ஈதல் அறமாகப் போற்றப்படுகிறது.
4. சங்க இலக்கியங்கள் தொட்டு, நீதிநூல்கள், காப்பியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள் என யாவும் அறத்திற்கே முதன்மை இடம் தருகின்றது.
5. உண்டியும், உறையுளும் கொடுத்தலே அறம் எனப் போற்றப்படுகிறது.
6. பொறாமை, பேராசை, கோபம், கடுஞ்சொல் நீக்குதலும் அறமென விளம்பப்படுகிறது.
7. நீர் நிழல், சத்திரம் அமைத்தல் போன்றவையும் வாழ்வியல் அறமாகப் பின்பற்றப்படுகிறது.
8. வறுமையிலும் செழுமை, குன்றாத ஒழுக்கம், நட்புப் பெருக்கம் போன்றவை சிறந்த அறமாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.
9. பிறன்மனை நயத்தல் பேராண்மை அல்ல. அறத்திற்குப் புறம்பானது என்று அறிவுறுத்தப்படுகிறது.
10. ஈதல், அறம், செல்வத்துப் பயன் ஈதல், ஊன் உண்ணாமை, கொல்லாமை போன்றவையும் அறநெறியின் வித்தாக இலக்கியங்கள் நிரல்படுத்துகிறது.

சான்றென் விளக்கம்

1. முனைவர் ச.இராமமூர்த்தி - தமிழர் மரபும் அறிவியல் பார்வையும் - பக்.112 லாவண்யா பதிப்பகம்.
2. ஞா.தேவநேயப்பாவாணர் - திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை - பக்.315 - இந்து பப்ளிக்கே‘ன்.
3. மார்க்கபந்து - மணிமேகலை - பக்.294
4. மார்க்கபந்து - மணிமேகலை - பக்.128
5. ஞா.தேவநேயப்பாவாணர் - திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை - பக்.42 - இந்து பப்ளிக்கே‘ன்.
6. ஞா.தேவநேயப்பாவாணர் - திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை - பக்.43 - இந்து பப்ளிக்கே‘ன்.
7. ஞா.தேவநேயப்பாவாணர் - திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை - பக்.45 - இந்து பப்ளிக்கே‘ன்.
8. நாராயண வேலுப்பிள்ளை - பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்கள் - பக்.120 -நர்மதா பதிப்பகம் - சென்னை.
9. நாராயண வேலுப்பிள்ளை - பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்கள் - பக்.80 - நர்மதா பதிப்பகம் - சென்னை.
10. நாராயண வேலுப்பிள்ளை - பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்கள் - பக்.25 - நர்மதா பதிப்பகம் - சென்னை.
11. பாலசுந்தரம் தி.சு.பிள்ளை - பதினெண் கீழ்கணக்கு நாலடியார் மூலமும் உரையும் - பக்.112 - கழக வெளியீடு, சென்னை.
12. பரிமணம் அ.ம. - புறநானூறு மூலமும் உரையும் - பக்.60 - நியூ சென்சுரி புக் ஹவுஸ்.
13. பரிமணம் அ.ம. - புறநானூறு மூலமும் உரையும் - பக்.252 - நியூ சென்சுரி புக் ஹவுஸ்.
14. பரிமணம் அ.ம. - கலித்தொகை - பக்.12 - நியூ சென்சுரி புக் ஹவுஸ்.
15. பரிமணம் அ.ம. - கலித்தொகை - பக்.48 - நியூ சென்சுரி புக் ஹவுஸ்.

 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

16. நாராயண வேலுப்பிள்ளை - பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்கள் ஏலாதி மூலமும் உரையும் - பக்.15 - நர்மதா பதிப்பகம் - சென்னை.